

Móra Regina
Vörös hajú

Freudról álmodik
a nyílt nemiségről
fejét karjára fektette
kicsit oldalt dőlt
szeme csukva
szája dacosan összezárva
vörös
buja
orrcimpái kitágulnak
lába szétnyílt
őszintén
hívogatóan
brokát és arany
körbefonja a testet
vörös
buja
az arany karcsat a szemet vonzza
vonzza az ujjakra
a vágyak csillapításának
rejtekébe
a vastag combok gyönyörre biztatnak
élveteg
vágyakozó
vörös
buja

Tengerparton

emberek
homokozó gyerekek
lapát egyiknél
baba a másiknál
vödör mögötte
kisfiú előtt
anya keres
anya ül
anya fekszik
piros-fehér csíkos sátrak
az enyém piros-zöld
különcködöm
mert te mindig
akarsz valamit
és mindig mást
hallom
a lábam a homokban
én a sátor alatt
nézem őket
akik nem akarnak
mást nem
csak a napot

